Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

«ΦΟΡΤΣΑΡΕΙ» ΤΟ ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ καθὼς ὁδεύει πρὸς τὸ ἀπόγειο τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ κεφιοῦ κατὰ τὸ ποσοχὲς Σαββατοκύριακο. — Ἀλλὰ βέβαια καὶ ὅλες οἱ ἡμέρες αὐτῆς τῆς ἑβδομάδας εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα ἔντονα ἀποκρηάτικες. — Κυρίως λόγω τῶν βραδυνῶν ἐκδηλώσεων, καθὼς καὶ τῶν χορευτικῶν ἐπερίδων καὶ τῶν διασκεδάσεων ποὺ ἐπακολουθοῦν μέχρι πρωΐας σὰ διάφορα κέντρα ★ ΠΟΛΛΟΙ ΒΙΑΣΤΗΚΑΝ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ καὶ γιὰ τὴν ἡμερομηνία τοῦ γάμου τους. — Ἀλλὰ ἡ μόνη πρόοδος τοῦ εἰδυλλίου ἦταν ὅτι ἡ κόρη τοῦ Ρόμπερτ Κέννεντυ (ἡ Ἔθελ) καὶ ὁ τραγουδιστὴς Ἄντυ Οὐίλλιαμς ἔπαψαν νὰ κρατοῦν κρυφὸ τὸ δεσμό τους. — Ἡ 45χρονη Ἔθελ εἶχε γνωρίσει τὸν Ἄντυ τὸ 1964 κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ τότε προεκλογικοῦ ἀγῶνα. — Ὁ τραγουδιστὴς ὑποστήριζε τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Τζὼν Κέννεντυ. — Μετὰ ἔγινε φίλος τοῦ Μπόμπ καὶ μπαινόβγαινε συχνὰ στὸ σπίτι του. — Τώρα εἶναι φίλος τῆς γυναίκας του. — Ὁπωσδήποτε ἀξιοπρόσοχος. — Μετὰ τὴ δολοφονία τοῦ Μπόμπ (λέει ἡ Ἔθελ) εἶχα νὰ μεγαλώσω ἔντεκα παιδιά. Καὶ ὁ Ἄντυ μὲ βοήθησε. — Σιγὰ σιγὰ γεννήθηκε καὶ ὁ ἔρωτας...

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

«Φυτώρια»

ΥΠΑΡΧΟΥΝ στὶς ἀκραῖες συνοικίες τῆς πόλεως — κι' ἀσφαλῶς σὲ κάθε πόλη — κάποιοι χῶροι ποὺ μεταβάλλουν τὰ ἀστικὰ παιδικὰ χαμόγελα, σὲ ἀληθινὲς γκρεμάτσες πρώϊμης διαφθορᾶς. Ξέφραγα οἰκόπεδα, σπίτια μισοτελειωμένα καὶ ἀκατοίκητα, περιβόλια σχεδὸν ἐγκαταλελειμμένα, μικρὰ γήπεδα (οἱ γνωστὲς ἀλάνες) ἀπόμερα σοκάκια. Ἐκεῖ μέσα παίζουν ὁμάδες ἀγοριῶν παιδιὰ ἡλικίας 15 ἕως καὶ 8 χρονῶν. Ἀνάμεσά τους καὶ δυὸ τρεῖς μαντράχαλοι ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι κάπου τὰ 20 χρόνια καὶ ποὺ ἴσως κιόλας ἔχουν ἀναλάβει τὴν ἡγεσία καὶ τὴ μύηση στῆς... καλὲς τέχνες, καὶ τὴν ἐσπερίαντο τῆς ἐγκληματολογίας.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν πέσουμε ποτὲ ἐπάνω σὲ παρόμοιες... ἐρωτικὲς χαρές. Κι' ἂν συνοδεύεται ἀπὸ κάμμιὰ γυναίκα, σίγουρα αὐτὴ θὰ εἶναι μεγάλη ἀτυχία νιὰ σᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς γιὰ κείνη! Καὶ θὰ θυμᾶστε ἀσφαλῶς ὅτι ποὶν ἀναληφθεῖτε τὸ μπουλούκι, εἴχε ἀφεθεῖ στ' αὐτιά σας ἀπὸ πολὺ μακρυὰ «τακτοποιημένο» ὅλο τὸ ἀναλόγιο τῶν ἀνίων σὲ μιὰ ἔκκληση ἐντελῶς ἀηδιαστική. Μπορεῖ καὶ νὰ σκεφτήκατε, ὅσο δὲν ἔκατε ἀκόμη πλησιάσει, ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ κόπηκε συνάφι μεταξὺ ἐνοχλούμενων ἐνοχλούντων τὰ ὁποῖα ἀρχίσαν σὲ ἀπόμακρους, σὲ θετερόκλιτους κάθε ἁμαρτίας, σὲ κολασμένους μὲ πατέντα! Κι' ὅμως, ἡ τόσο βρώμικη ἐμπειρία ἔμπηκε σὲ παιδιὰ μικρά, ποὺ ἐκπαιδεύονταν ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτές τους. Ὑπῆρχε ὅμως καὶ ἕνας ἰδιαίτερος λόγος αὐτῆς τῆς... ἀνίερης ἀγανακτήσεως, ἀφοῦ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἐπιδίδονταν τὰ «φτερά» τους πετώντας πρὸς τὰ ὕψη τὰ τάλληρα καὶ τὰ δεκάκια γιὰ νὰ τὰ περιμένουν σκορπίνες — γράμματα!..».

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται μόνο γιὰ τὸ στοιχεῖο. Εἶναι καὶ ἡ τράπουλα. Κάποτε κάποτε καὶ τὰ ζάρια. Βέβαια τὰ τελευταῖα χρειάζονται καὶ κάποια ἐπαγρύπνηση γι' αὐτὸ καὶ δὲν λείπουν οἱ ταιλιαδόροι. Οἱ ἐκκολαπτόμενοι παλληκάρια ἔχουν ἀρκετὲς τέτοιες γνώσεις... Κράχτης μέχρι ἐκεῖ εἶναι τὸ τόπι. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ σημεῖο ἐπαφῆς, τῆς πρώτης ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν μικροτέρων καὶ τῶν μεγαλυτέρων. Τὰ ἀθῶα παιδάκια τραβᾶνε πρὸς τὰ κεῖ γιὰ νὰ παίξουν «μπάλλα». Καὶ πραγματικὰ γιὰ κάμποσο παίζουν... Ἔπειτα ἔρχεται ἡ «ἐρωή» καὶ τὰ λοιπά. Τὸ τόπι λοιπὸν ὁ κράχτης.

Κι' ὅταν πέφτει τὸ ὀρύρουμο σχολᾶνε τὰ διάφορα «γκρούπ» τῆς ἐφηρμοσμένης ἀλητείας. Οἱ μικρότεροι φεύγουν ξαφνιασμένοι ἀπὸ τάλληρα καὶ δεκάρικα. Ἀλλὰ πλουσιώτεροι σὲ πεῖρα... Οἱ μεγαλύτεροι, ἔτσι καθὼς τἄχουν οἰκονομήσει ἀπὸ τίς... παραδόσεις τραβᾶνε τοὺς δικούς τους δρόμους γιὰ τελειοποίηση.

Θὰ ρωτήσετε: Πῶς γίνεται καὶ βρίσκονται τόσες ὧρες τῆς ἡμέρας αὐτὰ τὰ παιδιὰ μακρυὰ ἀπ' τὶς μανάδες τους; Γιὰ ὁρισμένες ἀπ' αὐτὲς ὑπάρχουν ἐλαφρυντικά. Γι' αὐτὲς αἴφνης ποὺ ξεκίνησαν μισοφαγωμένες τὸ μεσημέρι ἢ ἀγουροξυπνημένες τὸ πρωΐ γιὰ τὴ φάμπρικα κι' ἐμπιστεύονται ἀναγκαστικὰ τὴ φύλαξη στὴ γειτόνισσα. Μιὰ γειτόνισσα ὅμως, ποὺ δὲν ἀδειάζει ἢ δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ φυλάξη τὰ δικά της... Καὶ ποὺ ἀνήκει κατὰ πᾶσα πιθανότητα στὶς μανάδες ἐκεῖνες ποὺ ἂν τοὺς ἐμπιστευθεῖς κάτι γιὰ τὴ διαγωγὴ τοῦ παιδιοῦ τους, ἂν δὲ σὲ βρίσουν, ἀπάντοῦν ...«παιδὶ εἶναι ἀκόμη...».

Ὡς πότε, ὅμως, θἆναι παιδί; Μπορεῖ κι' ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ τὴν εἰδοποιήσουν νὰ τοῦ πάει ροῦχα στὸ κρατητήριο...

ΠΑΝ

Ὁ κ. Ντόντης

ΕΚΑΜΕ βαθειὰ αἴσθηση στὴν Κοινὴ Γνώμη ἡ ἐμφάνιση τοῦ διαπρεποῦς ἰατροῦ κ. Ἀριστείδη Ντόντη ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ Πατραϊκοῦ Τύπου τῆς Κυριακῆς. Ὄχι τόσο γιὰ τὴν τοποθέτησή του, ἀφοῦ παρόμοια εἶναι καὶ ἡ θέση τῶν χιλιάδων Πατρινῶν.

Ἡ ξεχωριστὴ αἴσθηση λοιπὸν προέρχεται πρώτον ἀπὸ τὸ γεγονός, τόσο σπάνια δυστυχῶς, ὅτι εἶναι ἐπιστήμονας μὲ περιωπὴ καὶ κῦρος, νοιώθει τὸ χρέος πρὸς τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν εὐθύνη νιὰ τὴν αὐριανὴ Ἑλλάδα, πολὺ ἰσχυρότερα ἀπ' τὸν πειρασμὸ νὰ τἄχουμε καλὰ μὲ ὅλους.

Πρόκειται γιὰ ἕνα σθένος, ποὺ μᾶς λείπει πάρα πολύ, ἰδιαίτερα στὴν περιοχὴ μας ἐπειδὴ μερικοὶ ὄφιμοι σοσιαλιστὲς μὴ ξέροντας ἀκριβῶς τί εἶναι ὁ σοσιαλισμὸς νομίζουν ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος γιὰ νὰ εὐδοκιμήσουν σ' αὐτόν, εἶναι νὰ εὐθυγραμμίζουνται μὲ ὁ,τιδήποτε καὶ ὁποιονδήποτε κοατάει τηλεβόα ἢ μπογιὰ γιὰ τοὺς τοίχους.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι ἡ σαφήνεια τῆς διατυπώσεως τοῦ κ. Ντόντη. Σαφήνεια καὶ μεστότητα ποὺ λείπει μερικὲς φορὲς κι' ἀπὸ ἐπαγγελματίες τοῦ εἴδους. Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνο λαμπρὸς γιατρὸς καὶ ἄνθρωπος ὁ κ. Ντόντης. Διαθέτει καὶ καλὴ πέννα.

Οἱ συντοξιοῦχοι

ΚΑΙΡΟΣ ἦταν πράγματι νὰ γίνη κάτι καὶ γιὰ τοὺς ἀπομάχους τῆς ἐργασίας. Οἱ ὁποῖοι μὴ ἔχοντας στὰ χέρια τους κανένα ὅπλο, γιὰ νὰ διεκδικήσουν τὴν καλλιτέρευση τῆς οἰκονομικῆς τους θέσεως, ὑποχρεώνονται χρόνια τώρα νὰ ζοῦν σὲ κάθεστὼς ὑπερλιτότητος.

Αὐτοί, ἀλέπετε, δὲν ἔχουν τὴ δυνατότητα «νὰ πασαλύσουν τὰ πάντα» μὲ κάποια ἀπεργία, ὥστε νὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμοδίων. Ἡ μόνη ἀπεργία ποὺ μποροῦν νὰ κάμουν εἶναι ἡ ἀπεργία πείνας.

Καὶ τὴν κάνουν, κατὰ ἕνα τρόπο χρόνια τώρα, χωρὶς νὰ ἐπιτυγχάνουν κάτι τὸ θετικό. Ποιὸς δίνει σημασία ὅμως σὲ ἀνθρώπους ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἐξαρτᾶται ὁ ρυθμὸς τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ ἡ παραγωγικότητα. Μπορεῖ βέβαια νὰ ἐξαρτᾶται τὸ ἦθος ἑνὸς τόπου κι' ἑνὸς πολιτισμοῦ ἀπ' τὴ στάση πρὸς τοὺς συνταξιούχους. Ὅμως, αὐτὰ εἶναι «φιλά» γράμματα...

Ἡ δεξίωσις τῶν ἀστυνομικῶν

ΔΕΞΙΩΣΗ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἀποκρηᾶς, θὰ δώση αὔριο βράδυ (ἀπὸ 7—9) ὁ Γενικὸς Ἀστυνομικὸς διευθυντὴς κ. Παναγιώτης Λεκᾶκος στὶς αἴθουσες τοῦ ξενοδοχείου «Ρίου Μπίτς».

Πρόκειται γιὰ μιὰ ὡραία πρωτοβουλία γιὰ μιὰ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου συμμετοχὴ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν φίλων τοῦ Σώματος στὴν ἑορταστικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν ἡμερῶν.

Μερακλῆδες

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ διεθνῆ στατιστικὴ ἡ χώρα μας ἔρχεται τέταρτη στὴν κατανάλωση ἀμνῶν. Αὐτὴ ἡ ἰδιαίτερη προτίμηση τῶν Ρωμιῶν πρὸς τὰ τρυφερὰ κρέατα πέρα ἀπ' τὸ ὅτι ἐπιβεβαιώνει τὴν ἄποψη ὅτι εἶναι οἱ «ὑπ' ἀριθμὸν ἕνα» μερακλῆδες καταδεικνύει καὶ τὴν ἀνάγκη ὅπως συνεργασθοῦμε μὲ τοὺς Ἄγγλους στὰ πραγματοποιούμενα πειράματα τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζονται σὰν μακρᾶς πνοῆς, ὥστε οἱ προβατίνες θὰ γεννοῦν ἐννέα ἀρνάκια τὸ χρόνο.

Στὸ ρωμαντισμὸ ξαναγυρίζει ἡ ζωὴ τῶν Ἀμερικανῶν

ΑΝΘΗ ΠΑΛΙ ΣΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἀμερικανοὶ κοινωνιολόγοι εἶναι βέβαιοι ὅτι εἰς νέος ρωμαντισμὸς ἔχει ἀρχίσει νὰ γεννᾶται εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ ἤθη, μετὰ τὴν παντελῆ ὀχεδὸν ἔκλειψιν ρωμαντισμοῦ, ἡ ὁποία σημειοῦται ἀπὸ τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 εἰς τὰς ἐρωτικὰς σχέσεις.

«Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν θέλουν πλέον νὰ εἶναι ψυχροὶ εἰς τὰς σχέσεις των», λέει ὁ Σὸλ Γκόρδον, καθηγητὴς τῆς Ψυχολογίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον Συρακουσῶν. «Θέλουν νὰ εἶναι θερμοί».

Τὰ δείγματα τοῦ νέου Ἀμερικανικοῦ ρωμαντισμοῦ ἐμφανίζονται σποραδικῶς, ἀλλὰ σταθεροῦς, ἀπὸ ἀρκετῶν ἐτῶν, τελευταίως, ὅμως, καθίστανται ὁλονὲν φανερώτερα καὶ συχνότερα. Ἓν παράδειγμα εἶναι αἱ αἴθουσαι χοροῦ, ὅπου, συνήθως δύναται κανεὶς νὰ διακρίνη τὸν συναισθηματικὸν τόνον τοῦ συρτοῦ. Ἤδη, οἱ χορευταὶ ἀρχίζουν νὰ ἐγγίζουν ὁ εἷς τὸν ἄλλον ὑπὸ τοὺς ἤχους μουσικῆς, ἡ ὁποία ἔχει αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπόν. Ἐξ ἄλλου, ἀρχίζει νὰ ἐπανέρχεται ἐκ τῆς λήθης εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε περιέλθει ἡ συνήθεια τοῦ χορευτικοῦ τεῖου μὲ ἡμιπείσημον ἔνδυμα καὶ νὰ ἀραιώνει ἡ πελατεία τῶν μπάρ, εἰς τὰ ὁποῖα πηγαίνει κανεὶς μόνος καὶ πίνει. Ἡ βαρβαρότης ἔχει ἀρχίσει νὰ ἐκλείπη ἀπὸ τὰς αἰθούσας τοῦ χοροῦ καὶ νὰ ἐγκαταλείπωνται τὰ τρελλὰ ναρκωτικὰ «σόλο» τῆς τελευταίας διετίας. Τὸ ἀποκορύφωμα ὅλων αὐτῶν, εἶναι τὸ τελευταῖον τραγούδι τῆς μόδας «πόπ». Τὸ «Φωτίζεις τὴ ζωή μου», τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς «γλυκανάλατον», ἀλλὰ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται τώρα εἰς ὅλα τὰ στόματα.

Ἤδη, αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο φύλων, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐκβαρβαρωθῆ ἐκ τοῦ φεμινιστικοῦ κινήματος, ἀρχίζουν νὰ ἀποκτοῦν κάποιαν λεπτότητα καὶ ἕνα πολιτισμόν. Οἱ ἄνδρες ἀρχίζουν καὶ πάλιν νὰ στέλλουν εἰς τὰς γυναίκας ἄνθη, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν ἀνθοπωλῶν, καὶ ἀνακτοῦν τοὺς εὐγενικοὺς τρόπους ἔναντι τῶν γυναικῶν, τοὺς ὁποίους ἄλλοτε ἐσάρκαζαν ἢ ἐθεώρουν περιττούς. Ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες ἔχουν ἀρχίσει νὰ περιποιοῦνται τὴν ἐνδυμασίαν των. Δὲν φοροῦν πλέον εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἐνδύματα τὰ ὁποῖα θὰ ἦσαν κατάλληλα δι' ἐκδρομάς, ἀλλὰ προτιμοῦν, εἰς τὰς ἐξόδους των τὰ λεπτὰ φορέματα, τὰς φαρδειὰς φούστας, τὰς δενδελωτὰς λεπτὰς μπλούζας, ἀκόμη δέ, ἐπαναφέρουν εἰς τὴν ἐνδυμασίαν των τὰ λεπτὰ καὶ περιποιημένα ἐσώρουχα.

Αἱ τάσεις αὐταὶ ἀντικατοπτρίζονται καὶ εἰς τὰς διαφημίσεις τῆς ἐαρινῆς μόδας αἱ ὁποῖαι διαπνέονται ὑπὸ λυρισμοῦ. «Ὅλα ὁμιλοῦν εἰς τὴν καρδιάν», λέγει εἷς καταστηματάρχης τοῦ Σικάγου, «ἀκοιβῶς, ὅπως, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, τὰ πάντα κατεκλύζοντο ὑπὸ τῶν φιλειρηνικῶν ἢ τῶν φεμινιστικῶν συνθημάτων».

Ἡ ρωμαντικὴ τάσις ἀντικατοπτρίζεται καὶ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν συναυλιῶν κλασσικῆς μουσικῆς, ὅπου καὶ μπαλλέτου, αἱ ὁποῖαι, τώρα, συγκεντρώνουν περισσοτέρους θεατὰς ἐνῶ ἀραιώνουν τὰ ἀκροατήρια τῶν πειραματικῶν καὶ ἀφηρημένων θεατρικῶν ἔργων. Ὁλονὲν περισσότεραι αἴθουσαι συναυλιῶν προγραμματίζουν συναυλίας ἔργων τοῦ Μπράμς, αἱ δὲ παραμερισμέναι ἐπὶ ἔτη ὄπερα, ὡς ἡ «Κάρμεν», ἢ τὰ κλασσικὰ μπαλλέττα ὡς ἡ «Λίμνη τῶν Κύκνων», ἐπανεμφανίζονται εἰς τὰ προγράμματα. Μία προσπάθεια ἑνὸς θεάτρου τοῦ Μπρόντγουαίη νὰ ἐπαναφέρη τὴν παράστασιν τοῦ ἔργου «Τρίχες» ἐγένετο δεκτὴ μὲ ἀποδοκιμασίας ὑπὸ πέντων.

Κατὰ τὸν ψυχολόγον Γκόρδον αἱ νέαι ρωμαντικαὶ τάσεις τῶν Ἀμερικανῶν πηγάζουν ἐκ τῶν ἐπιμόνων προσπαθειῶν πολλῶν Ἀμερικανῶν «νὰ ἐξεύρουν κάτι καλλίτερον ἀπὸ τὴν ἀπροσωποποίησιν τοῦ ἔρωτος καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων», ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἄλλοι πιστεύουν ὅτι ἔχει σχέσιν μὲ τὴν συντηρητικὴν τάσιν, ἡ ὁποία διακρίνει καὶ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ προέδρου Τζίμμυ Κάρτερ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπαναφέρει τὴν συνήθειαν τῶν φιλικῶν ἀσπασμῶν καὶ τοὺς ἐπιμελημένους τρόπους, ἐνῶ μία ἄλλη κατηγορία κοινωνιολόγων ἀποδίδει τὸ φαινόμενον εἰς μίαν νοσταλγίαν τῶν τυπικῶν καλῶν τρόπων καὶ τοῦ συναισθηματικοῦ τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς, μετὰ τὴν κόπωσιν, τὴν ὁποίαν δοκιμάζει ὁ μέσος Ἀμερικανὸς ἐκ τῶν τραυματικῶν συμβάντων τῆς τελευταίας δεκαετίας. Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν θέλουν πλέον ταραχὰς οὔτε διὰ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἢ διὰ τοὺς πολέμους εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οὔτε τὰς πολιτικὰς δολοφονίας, οὔτε τὰ σκάνδαλα τύπου Οὐώτεργκαίητ, οὔτε τοὺς ὠκεανοὺς τῶν πορνογραφικῶν ἐντύπων, τὰ ὁποῖα τοὺς κατακλύζουν, οὔτε τὴν ἐλευθεριότητα τῆς συμπεριφορᾶς τὴν ὁποίαν ἔμαθαν νὰ διακρίνουν ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν. Θέλουν νὰ ζοῦν ὡς πολιτισμένοι ἄνθρωποι.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μελέτη γιὰ τὸν Β. Κραψίτη

Ἡ Ἑλένη Π. Γύζη, γνωστὴ λογοτέχνις στὴν Ἀθήνα, τύπωσε τὴν τελευταία της μελέτη γιὰ τὸν κ. Βασ. Κραψίτη, τὸν γνωστὸν Ἠπειρώτη ποιητὴ καὶ πεζογράφο, γνωστὸν στὴν πόλη μας, καὶ ἀπὸ ὁμιλία του στὴ Διακίδειο ἀπὸ τὸν Πανηπειρωτικὸ Σύλλογο, τοῦ ὁποίου εἶναι ἐπίτιμον μέλος. Στὸ εἰδικῶς στὸ ἔργο του ἀφιερωμένο αὐτὸ βιβλίο γίνεται καὶ μία ἀνθολόγηση στίχων τοῦ κ. Κραψίτη ποὺ παρατίθενται μὲ ζωγραφικὰ σχόλια τοῦ Γ. Πανουτσοπούλου. Τὸ τεῦχος, καλλιτεχνικώτατα τυπωμένο, κατατοπίζει ἄνετα κάθε ἀναγνώστη στὴν πνευματικὴν εἰσφορὰ τοῦ Ἠπειρώτη λογοτέχνη καὶ διανοουμένου. Ἡ ἔκδοσις εἶναι πολὺ ἄρτια.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Μὲ εἰδικὴ θεραπεία παίρνουν ὕψος τὰ παιδιὰ ποὺ καθυστεροῦν

ἢ συγκρατεῖται ἡ ὑπερβολικὴ ἀνάπτυξη

ΕΝΤΟΠΙΣΘΗΚΕ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΟΡΜΟΝΗ

ΜΟΣΧΑ. Στὸν πυθμένα ἑνὸς πολὺ καλὰ κλεισμένου δοκιμαστικοῦ σωλήνα, βλέπουμε μιὰ ἐλάχιστη ποσότητα μιᾶς ἄσπρης σκόνης. Εἶναι μόνο μερικὰ χιλιοστὰ τοῦ γραμμαρίου. Κι' ὅμως αὐτὴ ἡ ποσότητα, ποὺ ὑπάρχει στὸν πυθμένα τοῦ σωλήνα, εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ βοηθήσει ἕναν ἄνθρωπο νὰ ψηλώσει μερικὰ ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Πρόκειται γιὰ τὴν ὁρμόνη τῆς ἀνάπτυξης.

Μιὰ ὁμάδα εἰδικῶν τοῦ ὀγκολογικοῦ ἐπιστημονικο-ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Μόσχας, ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια ἀσχολεῖται μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ρύθμισης τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν κύριο ρόλο σ' αὐτὲς τὶς ἔρευνες τὸν παίζει ὁ δόκτορας τῶν βιολογικῶν ἐπιστημῶν, καθηγητὴς Ἀνατόλι Λαζάρεφ.

Ἡ ὁρμόνη τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἀνθρώπου παράγεται στὴν ὑπόφυση, δηλαδή, σ' ἕναν ἀδένα ποὺ βρίσκεται στὴ βάση τοῦ ἐγκεφάλου. Ἡ ὑπόφυση ἔχει τὴν εὐθύνη γιὰ πολλὰ στὸν ὀργανισμό. Τὸ κυριότερο ὅμως εἶναι ὅτι ρυθμίζει τὶς βιοχημικὲς διεργασίες τῆς ἀνάπτυξης τῆς ζωϊκῆς δραστηριότητας ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρων τμημάτων του.

Η ΟΡΜΟΝΗ

Ἡ ἔλλειψη ἢ τὸ πλέονασμα αὐτῆς τῆς ὁρμόνης ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν καθυστέρηση τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἀντίθετα τὴν ἀκατάσχετη ἀνάπτυξή του. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι γιὰ ἡν ὑποβοήθηση τῆς ὁμαλῆς ἀνάπτυξης εἶναι ἀναγκαῖο ἢ νὰ προσθέσουμε στὸν ὀργανισμὸ τὴν ὁρμόνη ποὺ τοῦ λείπει ἢ νὰ σταματήσουμε τὴ δράση της. Αὐτὸ ὅμως ἦταν γνωστὸ ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ πρὶν καὶ στοὺς σοβιετικοὺς καὶ τοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονες ἄλλων χωρῶν. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ ἐξαχθεῖ αὐτὸ τὸ ἐλιξήριο τῆς ἀνάπτυξης ἀπὸ τὴν ὑπόφυση. Ὥστε νὰ βρίσκεται στὰ χέρια τῶν ἐπιστημόνων καθαρὸ σὰν τὸ κρύσταλλο. Δὲν φαίνονταν ὡς τὰ τώρα.

Ὁ καθηγητὴς Λαζάρεφ ἀνακάλυψε τὴ μέθοδο τῆς λήψης καὶ παρασκευῆς τῆς ὁρμόνης τῆς ἀνάπτυξης. Τὸ πλεονέκτημα τοῦ νέου παρασκευάσματος ποὺ φτιάχτηκε μὲ τὴ μέθοδο τοῦ Σοβιετικοῦ ἐπιστήμονα εἶναι ὅτι ἡ θεραπευτική του δραστηριότητα δὲν ἐλαττώνεται οὔτε ὕστερα ἀπὸ μακρὰ κλινικὴ χρησιμοποίησή του.

Ὅσον ἀφορᾶ ἐκείνους ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ σταματήσουν νὰ ψηλώνουν γι' αὐτοὺς ὑπάρχει ὁ ὀνομαζόμενος ἀντιορρός, ποὺ δίνει τὴ δυνατότητα στὸ νὰ σταματήσει ἡ δράση τῆς ὁρμόνης τῆς ἀνάπτυξης. Αὐτὸς ὁ ἀντιορρὸς σταματᾶ σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις τὴν ἀνάπτυξη καὶ τῶν καρκινογόνων κυττάρων καὶ χρησιμοποιεῖται μὲ ἐπιτυχία γιὰ τὴ θεραπεία τοῦ ζαχαροδιαβήτη. Στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ αὐτὲς τὶς βαρεῖες παθήσεις ὁ ἀντιορρὸς βοηθᾶει στὴν ὁμαλὴ ἀνταλλαγὴ τῶν ὑδατανθράκων. Ταυόχρονα μειώνονται οἱ δόσεις τῆς ἰνσουλίνης καὶ σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις τὴν καταργοῦν πλήρως.

Παρακαλέσαμε τὸν καθηγητὴ Λαζάρεφ νὰ μᾶς μιλήσει γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν του.

«Θεραπεύσαμε — μᾶς εἶπε — κυρίως παιδιὰ ἀπὸ 9—12 ἐτῶν τὰ ὁποῖα ἢ σταμάτησαν νὰ ἀναπτύσσονται ἢ ἀντίθετα ἦταν ἀνώμαλα, ὑπερβολικὰ ψηλὰ γιὰ τὴν ἡλικία τους. Π.Χ. μᾶς ἔφεραν ἕνα παιδάκι 9 χρονῶν, ποὺ τὸ ἀνάστημά του εἶχε σταματήσει στὰ 1.06 μ. Ὕψος πολὺ μικρὸ γι' αὐτὴν τὴν ἡλικία. Ἐμεῖς ἀρχίσαμε νὰ χρησιμοποιοῦμε τὸ παρασκευάσμα μας νιὰ νὰ θεραπεύσουμε τὸ παιδί. Καὶ νὰ τὸ πρῶτο ἀποτέλεσμα: μέσα σὲ δυὸ μῆνες ὁ μικρὸς ψήλωσε κατὰ 1,5 ἑκατοστὸ τοῦ μέτρου...

Ὡρισμένους ἀσθενεῖς πρέπει νὰ τοὺς ὑποβάλουμε σὲ θεραπεία σὲ ὅλο τὸ διάστημα, ἕως ὅτου ὁ ὀργανισμός τους ἀποκτήσει ξανὰ τὴν ἱκανότητα νὰ ἀναπτύσσεται. Ἄλλους ἀσθενεῖς ἀρχεῖ νὰ τοὺς ὑποβάλουμε σὲ θεραπεία ἐπὶ δύο μὲ τρεῖς μῆνες γιὰ νὰ κάνουν τὸ ἀναγκαῖο ἅλμα... Φυσικά, τονίζει ὁ καθηγητής, τὸ παρασκεύασμά μας βοηθᾶει κυρίως ἐκείνους ποὺ ὁ ὀργανισμός τους διατηρεῖ ἀκόμα κάποια ἱκανότητα νὰ ἀναπτύσσεται. Κι' αὐτὸ εὔκολα μποροῦμε νὰ τὸ διαπιστώσουμε, κάνοντας μιὰ ἀκτινογραφία τῶν ἄκρων τοῦ χεριοῦ, τῆς παλάμης. Γιατὶ ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἀναπτύσσεται ὅσο δὲν ἀποστεοῦνται οἱ χόνδροι.

Χρειάζεται ἀκόμα ὡρισμένος χρόνος — εἶπε ὁ καθηγητὴς Λαζάρεφ — ἕως ὅτου διαθέσουμε τὸ παρασκεύασμά μας γιὰ πλατιὰ πρακτικὴ χρησιμοποίηση. Ἀκόμα πρέπει νὰ διαθέτουμε μεγάλη ποσότητα ὑπόφυσης ποὺ σήμερα δὲν ἔχουμε ἀκόμα.

Προβλέπεται νὰ δημιουργηθεῖ στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση Κέντρο γιὰ τὴ συγκέντρωση ὑπόφυσης. Καὶ τότε τὰ παρασκευάσματα, ποὺ κατασκευάζονται μὲ τὴ μέθοδο τοῦ καθηγητὴ Λαζάρεφ θὰ εἶναι προσιτὰ σὲ πλατιὰ κλίμακα.

(Τοῦ Γ. Ροζίνσκι, ἀπὸ τὴν βδομαδιάτικη ἐφημερίδα «Ντεντέλια»).

ΠΕΜΠΤΗ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ
Στο ΠΑΝΘΕΟΝ
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΗΑΣ
Ο ΧΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Ι.Κ.Α.
ΜΕ ΤΗ ΓΝΩΣΤΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ 2002
ΤΗ ΤΖΕΣΙΚΑ — ΤΟΝ ΑΣΒΕΣΤΟΠΟΥΛΟ
Ἀκόμα 4 μεγάλες φίρμες τοῦ Λαϊκοῦ Τραγουδιοῦ
Γ. ΒΑΡΣΟΣ—Σ. ΚΑΡΡΑ—Κ. ΖΗΣΗΣ — ΒΙΚΤΩΡΙΑ
Σὲ ἐξαιρετικὴ ἐμφάνιση θὰ τραγουδήσουν
Ο ΚΩΣΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ
Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΜΥΤΗΛΙΝΑΙΟΣ
Ἔκπληξη: Ἡ συμμετοχὴ 2 διεθνῶν ἀστεριῶν
Πολλὰ καὶ ἀκριβὰ δῶρα στὴν πλούσια λαχειοφόρο
Προσκλήσεις: Στὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Προσ. Ι.Κ.Α.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ
Στὸ Κοσμικὸ Κέντρο
ΡΑΧΗ ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑΣ
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
Μὲ τὴν ὀρχήστρα
Π. ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Τραγουδοῦν:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
ΝΙΚΟ